

CLARISSIMO VI-

RO D. ALBANO TORINO VNIVERSITATIS

Basilien. lectori in medicina ordinario, & illustris. Marchionis

Baden. medico, amico suo, Hen. Petrus S. D.

VVM innumeri hic ciues, doctis. uir, quos uel ab omnis generis desperatisq; morbis mirabiliter planeq; diuinitus arte & ope tua liberaſti, uel cōſilio & prouidentia in proſpera uale tudine feliciffime conſeruaſti, partim ampliffimis promiffis te ad nos reuocent, partim pro facultatibus ſuis animi erga te gratitudinem declarēt, agnoſcentes nimirū quod aut uitā aut ſuam ſanitatē, ſine qua nulla eſt uita, tibi debeant. Ego etiam (præter honorem quem ut medico debeo) alijs amicitie nominibus tuus, me ditor eſſe erga te qualem oportet bonum uirum eſſe erga eum qui rerum cog nitionem, integritatem, uirtutē ueras amicitias omnibus copijs, quę uulgo mortaliu in ſolę uidentur expetendę, antepōnit. Idcirco ad te mitto medicum illum Clementium noſtris impenſis ita emendatū, ut ante hac æditus cenſeri & dici non poſſit. Sed malo accipientem quā donantem laudare munus. Id quod ſepe præſentē memini facere, neq; enim putaſti te ſatis extollere poſſe huius autoris fidem, iudiciū, uſum, candorem, in arte medica. Propterea no bis perſuaſum eſt te & alijs non uulgaris in hac facultate nominis, uix alium extare librum, qui primū magis ex uſu artis ſit, ijs quibus nulla eſt alia metho dus, & demonſtratio logica, ſeu ratio, quā libri: deinde etiam qui magis iu uare poſſit eos qui eò peruenerūt in ſpeculatiōibus logices, quo tibi iam cum admodum paucis uentum eſt. Huic de hoc autore ſententię accedit & calcu lus in medicina Doctōris Chriſtierni Morſiani Datis, propter utriuſq; lingue Græcę & Latinę omniumq; diſciplinarum abſolutiſſimam cognitionem, ſin gularis ornamenti, & medicorum, propter feliciffimos in medendo ſucceſſus, decoris. Cuius doctrinam hic ſtudioſi omnesq; eruditi quantopere admirati ſint ſcis, cum hic apud nos doctōratus inſignia accepiffet, tuq; ut uniuerſitatū uerbo loquar, promotor eius eſſes. Tanta facundia tam copioſę rerum omni um notiçę & memorię ſpecimen exhibuit. Ad eò ſubtiliter, argute, pluſquā humano acumine diſputauit, ita prompte ad omnia reſpondit omnibus. Tanta iudicio, profitendo hic publice, auditoribus ſuis (inter quos ſedulo ſemper aderant etiam doctores) locos hætenus inexplicabiles expediuit illu ſtrauitq;. Sed quid hæc tibi ſcribo? Quafi non ſummum tuum amicum perno ſcas. Ut enim nihil temere ſineq; grauiſſimo iudicio facis in ulla re, ita in ami cis deligendis non quibuſlibet te amicitie uinculo iungis, ſed ijs qui iuſtam in ſe cauſam habent cur amentur. *ὡς τὴν μὲν τ' χρεῖων ὀφιλίαν ἀσκησὶν οὕσα μ' ἀρετῆς, τὴν δὲ τ' πονηρῶν ἀλάλοσιν.* Et ob hanc cauſam nihil mihi magis in uotis eſt quā

EPISTOLA.

ut talium uirorum amore dignus uidear & sim. Nec tibi inscribo hunc librum, quod putem aut uerā amicitia parari munusculis, aut quidd uelim me in cuiusquam amicitia insinuare donis. scio enim quiddam maius esse (uocant quidā lumen pulchritudinemq; uirtutis) quod animos bonorum uirorum copulat & cōmiscet. Sed ut hoc munere, uel potius occasione accepta ex huius libri additione, adhorter te, ut quamprimū ad nos redeas. Quare si te non possunt reuocare eminentissime ciuitatis Basileę magnificentissima aedificia, tam egregia compita, amplissima pomeria, amenissima pomaria, fecundissima uinetia, agrorum fertilitas, limpidissimi fontes, piscosi fluuij & lacus, uberrima pascua, cælum saluberrimū, hominum optima ingenia & candidissimi mores, robur & animorum & corporum. Si mouere nō possunt tot tui amantissimi, quorum alios pristinę sanitati restituisi, alios tuis consilijs audientes in secunda ualitudine perpetua conseruasti. Si non tuum animum flectunt doctis, huius uersitatis professores: Auditorum tuorum desiderium & diligentia. Moueāt te quatuor huius ciuitatis incomparabiles omnibus regijs dotibus principes, duo scilicet consules, tribuniq; plebis ambo, apud quos bonis artibus & literis suus est honos & premiū. Quod quo rarius est hoc preclarus & charus nobis debet esse. Solebas si bene meminij aliquādo dicere beatos fuisse olim medicos omnesq; philosophos sub illo tantopere laudato Persarum rege Cyro, habemus nos Cyros quatuor, qui omnibus uirtutibus conferri Cyro illi exemplario optimi principis possunt. Vnam que nostri est instituti, nempe de medicis, uno uerbo ubi attigero epistolij finiam. Cyrus ille rex τὸς ἰατροὺς τὸς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν (ut de eo Græci tradiderūt) τῶν τε λήγου ἐθέλον. Nec solum loquebatur cum his, sed optima queq; didicit, nec sibi soli sed suis omnibus, mox enim sequitur: καὶ ὅτι ὅσα ἢ ὄργανα χροσισιμὰ ἐφη τις ἀρᾶν γένεσθαι, ἢ φάρμακα ἢ σίτην, ἢ πόσιν, ἢ δὲ τῶν ὅτων ὅτι ὄχι παρασκευάσας ἐθυσάουξε πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅποτε δὲ τις ἀδύνησεν τὴν θεραπείαν εἰς ἐπιμαρτίαν, ἐπισκόπων, καὶ παρέχετο πάντα ὅσα ἐδύνησεν. Nec soli sibi fidit, sed medicos semper in consilium adhibuit, quibus debitam gratiam habuit, & eos ad summos honores euexit, ut & alię historię, & que eodem loco sequuntur uerba testantur, καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ χάρις ἢ δὲ ὅποτε τις ἴασατο τινὰ τὴν πρὸς ἐκείνους λαμβάνων. Obsecro, eruditissime doctor, quid horum studiorum huiusq; animi non sensisti Basileę in utroque & consule, & tribuno plebis? Quo-

rum ἐγκώμιον maiore ore & tuba sonandum est, quàm epistolę modus capiat, aut mea tenuitas assequi possit. Vale, nunquam immemor, quàm multorum ualitudo sit in tua posita, qui nisi ualeas ipsi ualere non possunt. Anno domini

M. D. XXXV.

Calend. Aug.